

Salon kaupungin ympäristönsuojelumääräysten perustelut

Salon rakennus- ja ympäristölautakunta 19.5.2021

Salon kaupunginhallitus xx.xx.202x

Salon kaupunginvaltuusto xx.xx.202x

SALON KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1 Luku	Yleiset määräykset.....	3
1 §	Tavoite	3
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	3
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	4
4 §	Paikalliset olosuhteet	5
2 Luku	Vesiensuojelu.....	6
5 §	Jätevesien käsittely viemäriverkostoon liittymättömillä kiinteistöillä	6
6 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu	7
7 §	Vesikasvillisuuden poisto	8
8 §	Lumen sijoituspaikka	8
9 §	Maalämpöjärjestelmä.....	8
3 Luku	Eläinten pito ja lannan käsittely	8
10 §	Eläinten pito	8
11 §	Lannan, puhdistamolietteen ja orgaanisen lannoitevalmisteen levitys	9
4 Luku	Jätteiden ja kemikaalien käsittely ja varastointi	10
12 §	Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa	10
13 §	Kemikaalien, polttoaineiden ja vaarallisten jätteiden käsittely ja varastointi .	10
5 Luku	Meluntorjunta	11
14 §	Meluntorjuntamääräykset	11
15 §	Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen.....	12
6 Luku	Ilmansuojelu.....	13
16 §	Savukaasujen ja muiden ilmapäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy	13
17 §	Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta	14
7 Luku	Muut määräykset.....	14
18 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	14
19 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	15
20 §	Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset ...	15
21 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	15

1 Luku Yleiset määräykset

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena ovat nimenomaan paikalliset olosuhteet.

Nämä ympäristönsuojelumääräykset annetaan täydentämään ympäristönsuojelulakia (527/2014) ja -asetusta (713/2014) sekä ympäristönsuojeluun liittyviä muita lakeja ja asetuksia. Koska ympäristönsuojelulain perusteella annettavat ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat säädösteknisistä syistä usein hyvin yleisluontoisia, on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnalla. Ympäristönsuojelumääräysten säätelyala perustuu ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai värinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;

7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Sääntelyalaa on rajoitettu siten, etteivät määräykset voi koskea lain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa.

2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin.

2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Toimivaltaa ei kuitenkaan voida siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallinnollisen pakon käyttämistä. Jälkimmäisen lain 7 §:n mukaan oikeudesta toimivallan siirtoon päättää kunnanvaltuusto.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kaupungin aluetta. Paikallisista olosuhteista johtuen on katsottu tarpeelliseksi antaa pohjavesialueille, pohjaveden muodostumisalueille, rantavyöhykkeelle, taajaanrakennetuille alueille sekä vedenottamon suoja-alueille erityismääräyksiä, jotka ovat voimassa vain kyseisillä alueilla. Salon kaupungin pohjavesialueilla noudatetaan lisäksi vedenottamoiden suoja-alueita koskevia vesioikeuden tai lupavirastojen antamia määräyksiä. Pohjavedensuojelusuunnitelmia noudatetaan ohjeellisina kaupunginhallituksen päätösten mukaisesti. Natura-alueilla ja muilla luonnonsuojelualueilla noudatetaan niitä koskevia luonnonsuojelusäädöksiä määräyksiä.

3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä rajataan ympäristönsuojelumääräysten sääntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa eivätkä ympäristönsuojelulain 31 §:n mukaista koeluonteista toimintaa, 120 §:n mukaista poikkeuksellista tilannetta tai 136 §:n 1 momentin mukaista

pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä, eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säännöksiä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty välttämään tarpeettomia päällekkäisyyksiä ja ristiriitaisuuksia näiden määräysten ja muiden lakiin perustuvien asetusten tai päätösten sekä kaavoituksen kanssa. Ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia. Jotta saavutettaisiin ympäristönsuojelun kannalta paras tulos tai taso, tulee ympäristönsuojelumääräyksiä noudattaa aina ensisijaisesti, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä.
- 3.4 Koska ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten lisäksi viranomaisia, tulee lupa-asiaa tai muuta viranomaispäätöstä ratkaistaessa ottaa huomioon ympäristönsuojelumääräykset.

4 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea koko kuntaa tai vain tiettyjä alueita kunnasta. Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti arvokkaat ja erityishuomiota vaativat alueet, joilla on perusteltua antaa koko kaupungin aluetta koskevia määräyksiä tarkempia ja yksityiskohtaisempia määräyksiä, joilla ehkäistään ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista sekä otetaan huomioon lain 16-18 §:n mukaiset pilaamiskiellot.

Pohjavesien pilaantumisriskin vuoksi kaupungin pohjavesialueilla, niiden muodostumisalueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla tulee antaa määräyksiä, jotka koskevat mm. jätevesi- ja maalämpöjärjestelmien toteuttamista, jätevesien johtamista sekä lannan, puhdistamolietteen ja orgaanisen lannoitevalmisteen levitystä.

Vesiensuojelun vuoksi rantavyöhykkeellä on tarpeen antaa määräyksiä mm. jätevesijärjestelmien toteuttamisesta ja jätevesien johtamisesta.

Taajaan rakennetulla alueella on tarpeen terveysthaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyisyyden turvaamiseksi antaa määräyksiä mm. äänenvahvistimien käytöstä sekä ilmansuojelusta.

2 Luku Vesiensuojelu

5 § Jätevesien käsittely viemäriverkoston liittymättömillä kiinteistöillä

- 5.1 Puhdistusvaatimuksista on säädetty ympäristönsuojelulain 154 b §:ssä sekä valtioneuvoston asetuksen 4 §:ssä talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Perustason puhdistusvaatimusta ankarammat vaatimukset on syytä määrätä pilaantumiselle herkille alueille.
- 5.2 Pohjavesialueella pohjaveden pilaamiskiellon takia jätevesiä ei saa imeyttää maaperään tai johtaa maastoon. Puhdistettukin jätevesi sisältää mm. ravinteita, ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeainejäämiä ja mikromuovia, jotka voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen riskin sekä vaarantaa pohjaveden laadun. Hyvin vettä läpäisevässä maaperässä jätevesi ei ehdi puhdistua riittävästi ennen pohjaveteen kulkeutumista. Jätevesien vähäisyyttä arvioidaan tapauskohtaisesti kiinteistön käytön, varustelutason ja vedenkulutuksen avulla. Jätevesimäärä on yleensä vähäinen, kun käytettävä talousvesi kannetaan tai johdetaan esimerkiksi tilapäisellä vesiletkulla.
- 5.3 Määräys on annettu, jotta jätevesijärjestelmästä ja kuivakäymälästä ei pääse huuhtoutumaan jätettä tai jätevettä ympäristöön.
- 5.4 Jätevesienkäsittelylaitteistojen ja puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimusten perusteet ovat vesien- ja terveydensuojellisia. Maaperäolosuhteet sekä talousjätevesien määrä ja laatu voivat kiinteistöittäin vaihdella huomattavasti, minkä takia riittävä suojaetäisyys talousvesikaivosta ja vesistöistä ratkaistaan tapauskohtaisesti.
- 5.5 Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomaisella on tiedoksisaantioikeus määräyksessä mainittuihin tietoihin. Huoltotoimenpiteisiin liittyvien tositteiden säilytysajaksi katsotaan riittävän

viisi vuotta. Ilman näytteenottoa jätevesienkäsittelyjärjestelmän toimivuutta on vaikea arvioida, joten ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuden perusteella kiinteistön haltijalta voidaan edellyttää näytteenottoa.

- 5.6 Kylpytynnyreiden ja uima-altaiden jätevedet voivat jätevesiviemäriin tai erityisesti pienpuhdistamoihin johdettuna aiheuttaa häiriöitä suurten kertaluonteisten vesimäärien vuoksi.
- 5.7 Mattojen ja tekstiilien pesusta syntyvä vesi on talousjätevesiin rinnastuvaa jätevettä, jonka johtaminen suoraan vesistöön aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa.

6 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

- 6.1 Määräyksellä voidaan estää ajoneuvojen, veneiden ja muiden laitteiden pesussa liukenevien haitallisten aineiden, kuten öljyn tai liuottimien, pääsy vesistöihin, maaperään tai pohjaveteen. Koska ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu saattaa aiheuttaa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista, kuten yleisen viihtyvyyden tai yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, pesu katu- tai tiealueella ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla on kielletty.
- 6.2 Määräys on annettu ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaisen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.
- 6.3 Pohjavesialueilla autojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen muualla kuin tähän käyttöön tarkoitettulla pesupaikalla on kielletty pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi.
- 6.4 Vesistön pilaantumisen estämiseksi kielletään pesuvesien johtaminen puhdistamattomina hulevesiviemäriin sekä suoraan vesistöön. Hulevesiviemäroinnin kautta pesuvedet kulkeutuvat suoraan ympäristöön.
- 6.5 Ajoneuvojen ja muiden vastaavien laitteiden ammattimaisesta tai laajamittaisesta, kuten taloyhtiöiden piholla, suoritettavasta pesusta syntyy paljon jätevesiä, jotka sisältävät pesuaineita sekä pesussa liuenneita muita haitallisia aineita, jotka voivat aiheuttaa ympäristön

pilaantumista sekä yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä.

7 § Vesikasvillisuuden poisto

Kasvijätteen poisto vedestä estää ravinteiden palautumisen vesistöön ja kasvien leviämisen.

8 § Lumen sijoituspaikka

8.1 Kaduilta ja tiealueilta poistettu lumi saattaa sisältää roskaa ja haitallisia aineita, kuten mikromuovia ja öljyä. Pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua, ettei lunta sijoiteta pohjavesialueelle tai muulle määräyksessä mainitulle alueelle, ja ettei lumen sijoituspaikka rajoitu suoraan vesistöön.

8.2 Määräys on tarpeen sulamisvesien aiheuttaman ympäristön pilaantumisen vaaran sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi. Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

9 § Maalämpöjärjestelmä

9.1 Maalämpölaitteissa käytettävät lämmönsiirtoaineet voivat olla pohjavedelle, vesistöille tai ympäristölle vaarallisia, minkä takia suunniteltaessa maalämmön käyttöä on etukäteen varmistuttava käytettävän lämmönsiirtonesteen haitattomuudesta.

9.2 Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty. Maalämpökaivojen riskit liittyvät porauskaluston öljyvuotoihin, lämmönsiirtoaineiden ja pintavesien pääsyyn kaivon kautta pohjaveteen sekä kaivon poraamisen aiheuttamiin muutoksiin pohjaveden virtausolosuhteissa sekä heikompilaatuisten pohjavesikerrosten sekoittumiseen.

3 Luku Eläinten pito ja lannan käsittely

10 § Eläinten pito

10.1 Ympäristönsuojelulain lupa- ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävät eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittaminen suhteessa määräyksessä mainittuihin kiinteistöihin ja muihin vastaaviin herkkiin kohteisiin on perusteltua niiden aiheuttamien hajuhaittojen ja

ravinnepäästöjen vuoksi. Naapuruussuhdelain (26/1920) mukaan naapurille ei saa aiheutua kohtuutonta rasitusta esimerkiksi hajusta. Määräyksellä estetään hajuja ja melua aiheuttavien uusien kohteiden sijoittaminen naapurin asuin-, loma- tai saunarakennuksen välittömään läheisyyteen ilman naapurin suostumusta. Koiratarhalla tarkoitetaan yli kolmelle koiralle ja harrastekanalalla yli viidelle kanalle tarkoitettua ulkoaitausta. Tästä voidaan poiketa tapauskohtaisesti harkiten, jos eläinmäärä on pieni tai eläimet ovat pienikokoisia. Uusilla jaloittelualueilla ja ulkotarhoilla tarkoitetaan myös ratsastuskenttiä.

10.2 Lannan kerääminen ja asianmukainen jatkokäyttö lannoitteena, maanparannusaineena tai muilla tavoin estävät jaloittelualueista aiheutuvat ravinnepäästöt pinta- tai pohjavesiin.

10.3 Valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta 4 § kieltää lannanvarastointitilojen, jaloittelualueiden (esim. hevosten ulkotarhat) ja ruokinta- ja juottopaikkojen sijoittamisen pohjavesialueelle, ellei maaperäselvitysten perusteella osoiteta, että tällaiselle alueelle sijoittaminen ei aiheuta pohjavesien pilaantumista tai sen vaaraa. Koska eläinsuojan toimintaan olennaisesti kuuluvaa lannanvarastointitilaa ei voi sijoittaa pohjavesialueelle, on myös eläinsuojien ja ulkotarhojen perustamisen kieltäminen perusteltua, ellei maaperä ole sopiva. Pohjavesialueelle voidaan sijoittaa ympäristöluvan saanut eläinsuoja.

11 § Lannan, puhdistamolietteen ja orgaanisen lannoitevalmisteen levitys

Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty. Lannan ja virtsan käyttö lannoitteena pohjavesialueille ja vedenottamon suoja-alueilla voi vaarantaa pohjaveden ja talousveden laadun ja aiheuttaa terveystarpeita. Puhdistamolietteistä peräisin olevan orgaanisen lannoitteen peltoon levittäminen on kielletty hygieniasyistä ja mahdollisten kemiallisten haitta-aineiden vuoksi.

Kuivalannan levittäminen pohjavesialueen muodostumisalueen ulkopuolella on sallittu, sillä varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolella

maaperä ei yleensä ole niin vettä läpäisevää, että kuivalannan levityksestä aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

4 Luku Jätteiden ja kemikaalien käsittely ja varastointi

12 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maahan ei saa jättää tai päästää jätettä siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Maaperään sijoitetusta jätemateriaaleista voi liueta ympäristölle tai terveydelle haitallisia tai vaarallisia aineita, jotka voivat kulkeutua pohjaveteen ja vesistöihin. Tästä syystä maarakentamisessa tulee huomioida riittävät etäisyydet vesistöihin ja talousvesikaivoihin.

Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty. Myös vedenottamon suoja-alueella on pilaantumisriski, minkä takia jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa on kielletty.

13 § Kemikaalien, polttoaineiden ja vaarallisten jätteiden käsittely ja varastointi

- 13.1 Koska kemikaalit ja jätteet voivat aiheuttaa terveyshaittoja, pohjaveden, maaperän tai vesistön pilaantumista, perusvelvollisuutena on huolehtia em. käsittelyn ja varastoinnin turvallisuuden järjestämisestä. Huolehtimisvelvollisuus edellyttää turvajärjestelyistä huolehtimista ja nestemäisten aineiden osalta mm. vuotojen hallinnan järjestämistä. Huolehtimisvelvollisuuden mukaisesti ympäristövaaraa aiheuttavat kemikaalit ja polttonesteet eivät saa päästä valumaan maaperään, veteen tai viemäriin.
- 13.2 Pohjavesialueella vaarallisten kemikaalien säiliöt on varustettava suoja-
altailla, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen on mahdollista, jotta äkillisessä ennalta arvaamattomassakin säiliön rikkoutumistilanteessa vältytään merkitykselliseltä pohjavesivahingolta. Määräys laponestosta on tarpeen huolimattomuudesta mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi.

- 13.3 KTM:n päätös (344/1983) öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia säiliöitä. Vähäisetkin vuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista, minkä takia on ympäristönsuojelumääräyksissä perusteltua edellyttää, että myös pohjavesialueen ulkopuolella sijaitsevat säiliöt tarkastetaan määräajoin. Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomainen saa tarvittaessa tarkastuspöytäkirjat tiedoksi.
- Määräys ei koske niitä säiliöitä, joissa on kaksoisvaippa tai suoja-allas sekä vuodonilmaisujärjestelmä, sillä niiden suojaustoimenpiteet katsotaan riittäväksi.
- 13.4 Maanalaisten säiliöiden poistaminen on perusteltua, jotta maaperään ei jää sellaisia säiliöitä, joista voi aiheutua maaperän tai ympäristön pilaantumista. Jätelain perusteella käytöstä poistettuja kemikaalien säiliöitä sekä näiden putkistoja pidetään jätteenä, eikä niiden jättäminen maahan ole lainmukaista jätteen käsittelyä.
- 13.5 Sellaiset polttonesteiden täyttö- ja tyhjennysalueet, joihin ei sovelleta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista annettua valtioneuvoston asetusta (444/2010), aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli polttonesteitä tai öljyä tai vastaavia aineita pääsee vuotamaan maaperään ja kulkeutumaan pohjaveteen tai vesistöihin. Säiliön täyttö- tai tyhjennysalueen suojausrakenteen tarkoituksena on estää siirtämisen yhteydessä mahdollisesti vuotaneen kemikaalin pääsy pohjavesiin ja maaperään.
- 13.6 Siirrettävillä säiliöillä tarkoitetaan lähinnä tilapäisessä käytössä työmailla olevia säiliöitä. Sijoituspaikka ja suojausrakenteen tarkoituksena on estää mahdollisesti vuotaneen kemikaalin pääsy pohjavesiin ja maaperään.

5 Luku Meluntorjunta

14 § Meluntorjuntamääräykset

- 14.1 Meluhaittojen torjuminen etenkin yöaikaan on tarpeen melun stressiä lisäävän luonteen vuoksi ja asukkaiden riittävän unensaannin turvaamiseksi. Yöaikaa koskevasta kiellosta on tarpeen tehdä poikkeus

maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi ja sallia välttämätön tilapäinen ja lyhytaikainen häiritsevää melua aiheuttava toiminta kuten esimerkiksi traktorin, leikkuupuimurin, heinän- ja viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö. Aikarajoitus ei myöskään koske liikenneväylien eikä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyötä, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä, tai vesijohto-, viemäri-, sähkö-, puhelin-, kaasujohto- ja muun sellaisen verkoston kiireellisiä korjaustöitä.

Äänentoistolaitteiden käytön sekä muiden häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen rajoittaminen taajaan rakennetulla alueella sekä herkkien kohteiden läheisyydessä on perusteltua herkkien kohteiden toiminnan turvaamisen vuoksi.

- 14.2 Melua tilapäisesti aiheuttavia toimintoja ovat mm. yleisötilaisuudet, rakentaminen, nestekaasutykkien käyttö ja peloteampuminen. Ympäristönsuojelulain 142 §:n mukaisesti kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista ääniympäristön laatua, jossa melua ei esiinny terveystahaitta tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa aiheuttavassa määrin. Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaisesti toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, -riskeistä, niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

Asutuksen, palvelujen tai herkkien kohteiden läheisyydessä olevista toimista on perusteltua määrätä tiedottamaan, jotta haitankärsijöillä on mahdollisuus ennalta varautua meluhaittaa aiheuttaviin toimintoihin ja tarvittaessa neuvotella toiminnanharjoittajan kanssa esimerkiksi meluntorjuntatoimenpiteistä tai hiljaisista ajoista. Tiedottaminen on perusteltua myös silloin kun poiketaan meluilmoitusmenettelystä.

- 14.3 Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomaisella on tiedoksisaantioikeus määräyksessä mainittuihin tietoihin.

15 § Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen

- 15.1 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä

melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville. Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä todetaan, että ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta. Koska ilmoituksen käsitteleminen saattaa edellyttää ilmoitusta asian vireilläolosta ja asianosaisten kuulemista, tulee ympäristönsuojeluviranomaisella olla riittävä aika asian käsittelylle, minkä vuoksi laissa olevaa ilmoittamisen määräaikaa voidaan pitää perusteltuna.

15.2 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset ja määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole. Määräyksessä kuvatuista toiminnoista ei ole tarpeen tehdä meluilmoitusta, sillä kyseisten toimintojen sijoituessa päiväsaikaan ja arkipäiviin ei toiminnasta katsota aiheutuvan merkittävää meluhaittaa.

15.2 kohdan 2) sekä kohdan 4) mukaisesta toiminnasta saattaa aiheutua merkittävää melua, minkä takia on perusteltua tiedottaa lähialueelle hyvissä ajoin etukäteen ennen toiminnan aloittamista. Muista määräyksen kohdista riittäväksi on katsottu, että toiminnanharjoittaja on tarvittaessa valmis antamaan toimintaa koskevat tarpeelliset tiedot valvontaviranomaiselle.

Sairaala, vanhainkoti, päiväkotit, koulu ja muut vastaavat laitokset sekä Natura- ja luonnonsuojelualueet ovat erityisen häiriintyviä kohteita, joten niiden läheisyydessä harjoitettavilta toiminnoilta on perusteltua vaatia normaali ilmoitusmenettely.

6 Luku Ilmansuojelu

16 § Savukaasujen ja muiden ilmapäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

16.1 Poltosta saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista sekä savu-, noki-, haju- ja terveyshaittoja. Tulisijojen ja muiden polttolaitteiden

asianmukaisella käytöllä, säädöillä ja huolloilla voidaan hallita palamisolosuhteita, syntyviä savukaasupäästöjä ja niistä aiheutuvia haittoja.

- 16.2 Ympäristönsuojelulain 20 §:n mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa periaatteina ovat varovaisuus- ja huolellisuusperiaate sekä ympäristön kannalta parhaan käytännön periaate.

17 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

- 17.1 Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä voi päästä ympäristöön ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa aiheuttavaa ja terveydelle ja viihtyvyydelle haitallisia päästöjä. Yksityiskohtaisia määräyksiä hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden vastaavien kunnostustöistä aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi ei voida antaa yleisissä määräyksissä. Työmenetelmien ja suojaustoimenpiteiden tulisi olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään.
- 17.2 Määräyksellä estetään mm. katuhiekan poistamisesta aiheutuvaa pölyämisestä ja ilmanlaadun heikkenemistä. Pölyntorjunta on tärkeää hyvän ilmanlaadun turvaamiseksi etenkin taajaan rakennetulla alueella.

7 Luku Muut määräykset

18 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä tietojen antamisesta valvontaa varten. Ympäristönsuojelulain 172 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja tehtävänsä suorittamista varten sekä viranomaisilta että toiminnanharjoittajilta.

Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämiseksi silloin, kun toiminnasta epäillään aiheutuvan ympäristön pilaantumista. Määräys liittyy myös ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan kaikilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä

toimintansa vaikutuksista, riskeistä, haitallisten vaikutusten hallinnasta ja vähentämismahdollisuuksista.

19 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Koska ympäristönsuojelumääräyksissä ei voida etukäteen määritellä kaikkia tilanteita, joissa poikkeuksen myöntäminen on tarpeellista, ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Poikkeaminen käsitellään hallintolain (434/2003) mukaisesti.

20 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Valvontaviranomainen voi kieltää ympäristönsuojelumääräysten rikkojaa jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa. Ympäristönsuojelulain 184 §:n nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Toimivalta pakkokeinojen käyttämisessä on aina lautakunnalla.

Ympäristönsuojelulain 224 §:n mukaisesti rangaistus ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 luvun 1-4 §:ssä. Lisäksi ympäristönsuojelulain tahallisesta ja tahattomasta rikkomisesta säädetään ympäristönsuojelulain 225 §:ssä.

21 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunta päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 202 ja 203 §:ssä on säädetty. Uusilla ympäristönsuojelumääräyksillä kumotaan aikaisemmin voimassa olleet Salon kaupungin ympäristönsuojelumääräykset.